

Zagreb, 17.08.2026.

TRGOVAČKI SUD SPLIT
21000 SPLIT

Na broj: St-630/18

Predlagatelj – razlučni vjeorovnik: INES LJUBIČIĆ iz Zagreba, Pantovčak 97, OIB: 85595070515

DUŽNIK: Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o., OIB: 50095347513, zastupan po stečajnom upravitelju Marija Vujčić Turkulin

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

predlagatelja

1. Rješenjem VTS Pž-2350/26 od 8.7.26. u točki I. odbijena je kao neosnovana predlagateljeva žalba i potvrđeno prvostupanjsku rješenje Trgovačkog suda Split St-630/18 od 24.4.26. u točkama I. i V.
Predlagatelj je Rješenje VTS Pž-2350/26 zaprimio putem e oglasne ploče dana 26.7.26. time su se stekli uvjeti za podnošenje prijedloga za dopuštenje revizije na strani Predlagatelja u zakonskom roku od 30 dana.
2. Predlagatelj – razlučni vjerovnik u zakonskom roku temeljem čl. 387 st 2 i 388. u svezi čl. 385 a st. 1 i 2 ZPP (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07,84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 70/19 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 dalje u tekstu: ZPP) podnosi ovaj prijedlog protiv Rješenja VTS Pž-2350/26 od 8.7.26. u točki I. (dalje: pobijano rješenje) kojom je kao neosnovana odbijena žalba i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda Split St-630/18 od 24.4.26. u točkama I. i V., jer se povodom ovog prijedloga može očekivati odluka o pravnom pitanju koje su nižestupanjski sudovi u ovom postupku razmatrali, a koje je važno za odluku u konkretnom sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i za razvoj prava u sudskoj praksi, budući se radi o pitanju u kojem pobijano rješenje odstupa od prakse VSRH i Ustavnog suda, te ESLJP, kao i zbog toga što se radi o važnim pitanjima u kojima nema odluke VSRH, te zbog osobito teških povreda odredbi stečajnog, ovršnog i parničnog postupka (sud je prilikom odlučivanja o žalbi počinio osobito teške povrede odredaba parničnog postupka, i to apsolutno bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, kao i bitnu povredu iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 375. st. 1. ZPP-a) odnosno pogrešne primjene čl. 153, 165, 167, 254, 258 i 260 SZ-a, čl. 14 i 114 OZ-a, te odredbi čl. 151, 354 st. 1 i 375 st. 1 ZPP-a i Odvjetničke tarife Tbr, 7, 9 11, 12, zbog čega je povrijeđeno pravo vlasništva iz čl. 48 Ustava i čl. 1 Protokola 1. Konvencije i ustavno pravo na zabranu retroaktivne primjene zakona i propisa iz čl. 90 st 4 i 5 Ustava, pravično suđenje zajamčeno čl. 29 Ustava i čl. 6 Konvencije, koje se manifestira na pravo na pravnu sigurnost i legitimna očekivanja, pravo na obrazloženu sudsku odluku, pravo na pristup sudu, zabranu retroaktivnosti, zabrana arbitriranog postupanja, načelo jednakosti oružja, načelo postupovne pravičnosti, a na što je predlagatelj već ukazivao u svojoj žalbi.

Pored navedenog nepravilnosti odlučivanja se svodi na to da je drugostupanjski sud prilikom odlučivanja o žalbi počinio osobito teške povrede odredaba parničnog postupka, i to apsolutno bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, kao i relativnu bitnu povredu iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 375. st. 1. ZPP-a, time što je odlučne činjenice utvrdio protivno sadržaju dokaza u spisu i protivno zakonskim odredbama, te se nije očitovao o ključnim i argumentiranim žalbenim navodima predlagatelja, a odstupio je i od ustaljene sudske prakse VSRH i Ustavnog suda, jer kada su razlozi drugostupanjske odluke o odlučnoj činjenici proturječni sadržaju isprava i dokaza u spisu, odnosno kada postoji proturječnost između onoga što se u obrazloženju navodi o sadržaju dokaza i samog sadržaja tih dokaza, takva odluka ne može opstati jer je ostvarena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

I. BIT PREDMETA S ODLUČNIM ČINJENICAMA:

3. **Prigovor pod A):** Drugostupanjski sud u točki I. potvrđuje odluku prvostupanjskog suda pod točkom I. i V. i smatra sukladno praksi iz odluke VSRH Rev 760/21 iz 2022 g., da razlučni vjerovnik ako se u stečaj prijavljuje i kao stečajni vjerovnik, nema prava na namirenje svoje tražbine kao troškova prethodnog ovršnog postupka po osnovi zastupanja po odvjetniku, ako ih nije prijavio kao tražbinu u prijavi potraživanja prilikom otvaranja stečaja, iako se razlučni vjerovnik nikad nije odrekao svog razlučnog prava na odvojeno namirenje kako glavne, tako i sporednih tražbina, te je sukladno odredbama i tadašnjoj praksi stečajnog zakona tijekom stečajnog postupka prijavio sudu i stečajnom upravitelju troškove cjelokupnog ovršnog postupka, pa tako i troškove po osnovi zastupanja po odvjetniku.

Drugostupanjski sud svoj stav temelji sukladno odluci VSRH Rev 760/21 iz 2022 g. da se troškovi prethodnog ovršnog postupka moraju prijaviti u prijavi potraživanja prilikom otvaranja stečaja kako bi se mogli priznati, iako se ta odluka odnosi na stečajne vjerovnike koji nisu i razlučni, tj. ne odnosi se na prava razlučnih vjerovnika utvrđena u stečajnom zakonu koji sukladno čl. 258 SZ samo obavještavaju stečajnog upravitelja o svom razlučnom pravu, glavnim i sporednim tražbinama, a pogotovo što je predmetni stečaj otvoren **2018 g.**, pa predlagatelj-razlučni vjerovnik nije niti mogao znati za takvu odluku i stav VSRH u odluci Rev 760/21 iz **2022 g.**, te prijaviti ovršne troškove u stečajnoj prijavi tražbina prilikom otvaranja stečaja, sve ukoliko bi se i odnosila na razlučne vjerovnike, čime je takva rješidba drugostupanjskog i prvostupanjskog suda retroaktivna i nezakonita. Kao rezultata takvih bitno pogrešnih odluka sudova je oduzimanje prava podnositelju za ostvarivanjem isplate njegove tražbina kao njegovog prava vlasništva, čime su mu povrijeđena i legitimna očekivanja.

Konkretno: Razlučni vjerovnik ne može izgubiti svoja razlučna prava i pravo na odvojeno namirenje ako se prijavljuje i kao stečajni vjerovnik, jer se radi o duplom osiguranju svojih tražbina i jedno ne isključuje drugo!

4. **Prigovor pod B):** Također nižestupanjski sudovi koji imaju identičan pravi stav u svojim odlukama smatraju da ako su ročišta u ovršnom postupku održana nakon otvaranja stečaja i na njima su stranke raspravljale, pa je na kraju ročišnog zapisnika navedeno: „Da se današnje ročište odgađa, a daljnja odluka uslijedit će pismenim putem“, da se mora za određivanje troška zastupanja po odvjetniku primijeniti Odvjetnička tarifa po Tbr 12 u vezi s Tbr 9 t. 5 i Tbr 7. gdje se za **odgođena ročišta prije raspravljanja** određuje 25% nagrade iz Tbr 7. ali ne više od 50 bodova. Sudovi u svojim odlukama očigledno arbitrirano

i proizvoljno ne razlikuju ročište u kojem je rasprava odgođena bez da su stranke raspravljale i ono u kojem su stranke raspravljale i onda je odgođeno radi nastavka postupka, obzirom da na tom ročištu nije zaključen postupak!

Kao rezultata takvih bitno pogrešnih odluka sudova je oduzimanje prava podnositelju za ostvarivanjem isplate njegove tražbina kao njegovog prava vlasništva, čime su mu povrijeđena i legitimna očekivanja.

Tijek postupka:

- na poziv prvostupanjskog suda tijekom stečajnog postupka razlučni vjerovnik dostavlja stečajnoj upraviteljici troškovnik i obračun kamata i troškova prethodnog ovršnog postupka čime ona dostavlja sudu prijedlog troškova unovčenja od 16.9.24. koji uključuju između ostalog i troškove ovršnog postupka po zastupanju odvjetnika prije i nakon otvaranja stečaja.
- prvostupanjski sud rješenjem o namirenju od 14.10.24 prihvaća razlučnom vjerovniku između ostalog i sve troškove ovršnog postupka po zastupanju odvjetnika koji su nastali prije i nakon otvaranja stečaja kao troškove unovčenja po čl. 254 SZ u svezi čl. 114 st 5. OZ.
- po žalbi stečajnog vjerovnika Josipa Šarka, VTS u odluci PŽ-4233/24 od 23.12.24 ne smatra spornim da su svi ovršni troškovi zastupanja po odvjetniku spadaju u troškove unovčenja koji pripadaju razlučnom vjerovniku.
- prvostupanjski sud drugim rješenjem o namirenju od 04.02.25. ponovno prihvaća razlučnom vjerovniku kao troškove unovčenja po čl. 254 SZ u svezi čl. 114 st 5. OZ sve troškove ovršnog postupka po zastupanju odvjetnika koji su nastali prije i nakon otvaranja stečaja.
- po žalbi stečajnog vjerovnika Josipa Šarka, VTS u odluci PŽ-1002/25 od 29.04.25 u točki 22. obrazloženja decidirano navodi da svi troškovi odvjetnika (prije i nakon otvaranja stečaja) iz ovršnog postupka na nekretnini dužnika na kojima je bilo upisano razlučno pravo, se smatraju troškovima unovčenja po čl. 254 SZ u svezi čl. 114. St. 5 OZ-a.
- prvostupanjski sud trećim rješenjem o namirenju od 10.11.25. ponovno prihvaća razlučnom vjerovniku kao troškove unovčenja po čl. 254 SZ u svezi čl. 114 st 5. OZ troškove ovršnog postupka po zastupanju odvjetnika koji su nastali prije i nakon otvaranja stečaja. Sud jedino smatra da se za dva ovršna ročišta koja su održana nakon otvaranja stečaja, treba primijeniti Tbr 12 u vezi s Tbr 9 t. 5 po 25% nagrade iz Tbr 7.t. 1,4,7,8, ali ne više od 50 bodova.
- po žalbi stečajnog vjerovnika Josipa Šarka, VTS u odluci PŽ-4890/25 od 28.01.26 vraća prvostupanjskom sudu na ponovnu odluku i poziva se na praksu iz odluke VSRH Rev 760/21 vezano za troškove ovršnog postupka nastali prije stečaja.
- prvostupanjski sud četvrtim rješenjem o namirenju od 24.4.26 odbija razlučnom vjerovniku troškove ovršnog postupka po odvjetniku nastale do otvaranja stečaja pozivajući se na praksu iz odluke VTS Rev 760/21, kao i pune troškove za dva ročišta od 22.3.17 i 22.1.20. jer smatra da nije bilo raspravljanja i da su ista odgođena prije raspravljanja sve sukladno Tbr 12 u vezi s Tbr 9 t. 5 određuju po 25% nagrade iz Tbr 7.t. 1,4,7,8, ali ne više od 50 bodova.
- razlučni vjerovnik ulaže žalbu od 5.5.26. s dopunom žalbe od 12.5.26., te se između ostalog poziva na osobito tešku bitnu povredu postupka koje navodi i u ovom prijedlogu, te povredu na pravično suđenje kao i povredu legitimnih očekivanja s posebnim naglaskom na retrokativnu primjenu sudske prakse.

- drugostupanjski sud u točki I. odluke PŽ-2350/26 od 8.7.26. odbija kao neosnovanu žalbu razlučnog vjerovnika i smatra da je prvostupanjski sud pravilno odlučio kada je sukladno praksi VSRH Rev 760/21 iz 2022 g. odbio troškove ovršnog postupka nastale po zastupanju odvjetnika do otvaranja stečaja 2018 g. kao i pravilno primijenio Tbr 12 u vezi s Tbr 9 t. 5 za ovršna ročišta 22.3.17 i 22.1.20. iako su oba ročišta održana i na njima se raspravljalo.

DOKAZ: sve odluke sudova i žalba u prilogu prijedloga

5. Gore navedene odluke nižestupanjskih sudova su očito nezakonite, arbitrirane, nerazumne i proizvoljne u tolikoj mjeri da utječu na pravičnost i zakonitost postupka kao i na buduću sudsku praksu. Zaključak sudova o odlučnim činjenicama i primjeni materijalnog prava je toliko očigledno pogrešan da ga razuman sud ne bi trebao učiniti (manifest error).

Odlučne činjenice:

6. **Prigovor pod A)** Drugostupanjski sud u pobijanom rješenju u točki 6. i 11. obrazloženja navodi da razlučni vjerovnik nije kao i stečajni vjerovnik prijavio troškove prethodnog ovršnog postupka po osnovi zastupanja po odvjetniku u prijavi potraživanja pri otvaranju stečaja čime nema pravo na naknadu istih, a pogotovo što je to u skladu s sudskom praksom iz odluke VSRH Rev 760/21 iz 2002 g. koja navodi:
„U ovršnom postupku započetom prije otvaranja stečajnog postupka nad ovršenikom, a koji je dovršen nakon otvaranja stečajnog postupka nad njime, troškovi zastupanja koji su nastali ovrhovoditelju prije otvaranja stečajnog postupka, ne mogu se dosuditi protiv ovršenika, ako te tražbine nisu prijavljene u stečajnom postupku“.
7. Predlagatelj kao razlučni vjerovnik navodi (argumentum a contrario) da sud svjesno i grubo zanemaruje odredbe stečajnog zakona koji nigdje ne navodi da razlučni vjerovnik ukoliko se nije odrekao prava na odvojeno namirenje gubi svoja prava razlučnog vjerovnika, a koja su mu zajamčena odredbama Stečajnog zakona, a što se argumentira na slijedeći način:
 - Razlučni vjerovnik ako se prijavi i kao stečajni vjerovnik (što razlučnom vjerovniku služi samo kao dodatno jamstvo i osigurač u ostvarivanju svojih prava), ne gubi svoja prava razlučnog vjerovnika odvojenog namirenja utvrđena u stečajnom zakonu, te po niti jednoj odredbi stečajnog zakona nije obavezna prijaviti prethodne ovršne troškove u prijavi potraživanja prilikom otvaranja stečaja, već je obavezan sukladno čl. 258 st.2 SZ obavijestiti stečajnog upravitelja o svom razlučnom pravu i pravnoj osnovi razlučnog prava, a po čl. 258 st.3 SZ, a čak ako i ne obavijesti stečajnog upravitelja o razlučnom pravu ne gubi pravo odvojenog namirenja.
 - Razlučni vjerovnik se nikad tijekom stečajnog postupka nije odrekao prava na odvojeno namirenje, te je na poziv suda i stečajne upraviteljice prijavio sveukupne troškove prethodnog ovršnog postupka što uključuje i zastupanje po odvjetniku kao i kamatu na svoju tražbinu. Znači razlučni vjerovnik ima pravo odvojenog namirenja glavne tražbine i sporednih traženja iz zalogu, a ne skupno i razmjerno iz stečajne mase kao ostali stečajni vjerovnici pa da mora prijavljivati svoje tražbine u stečajnoj prijavi prilikom otvaranja stečaja.
 - Osnova razlučnoga prava je založno pravo. Založni vjerovnik ima pravo namirenja iz vrijednosti založene stvari i to glavne tražbine i sporednih traženja (kamate, troškovi održavanja stvari, unovčenja i namirenja) po čl. 301 st 3 ZV.

- Razlučni vjerovnik može prijaviti svoju tražbinu osiguranu založnim pravom u stečajnom postupku kao stečajni vjerovnik ili se po čl. 153 SZ odreći prava na odvojeno namirenje kako bi mogao namirivati se iz stečajne mase ako se ne uspije u cjelosti namiriti iz vrijednosti zaloga, te bi tek u toj naknadnoj situaciji došla do eventualne primjene stava iz pobijanog rješenja vezano prijavu prethodnih ovršnih troškova prilikom otvaranja stečaja jer se namiruje razmjerno s ostalim stečajnim vjerovnicima. Znači razlučni vjerovnik prvo ostvaruje svoja razlučna prava ako ih se nije odrekao, a tek podredno ako želi i kao stečajni vjerovnik, te se u tom slučaju gleda da li je prijavi tražbinu u stečajni postupak.
- Stav odluke VSRH Rev 760/21 iz 2022 g (koja analogijom mijenja smisao odredbe tadašnjeg čl. 95 SZ, a sadašnjeg 165 SZ koji se odnosi samo na parnice i arbitražne postupke, a nikako i ovršne postupke), na koju se pozivaju sudovi i temelje svoje odluke, je u potpunosti nezakonit jer bi se radilo o nedopuštenoj retroaktivnosti primjene prava i povredi legitimnih očekivanja predlagatelja, a obzirom da je predmetni stečaj otvoren 2018 g. i predlagatelj nije mogao znati za njega, a postupao je tada po pozitivnim propisima.
- U ovom stečajnom postupku su već donesena četiri rješenja o namirenju St-630/18 od 14.10.24, 04.02.25, 10.11.25, 24.04.26. kao i tri odluke VTS po tim rješenjima o namirenju PŽ-4233/24, PŽ-1002/25 i PŽ-2350/26 i svih sedam odluka je potvrdilo da se razlučnom vjerovniku priznaju troškovi zastupanja odvjetnika u cjelokupnom prethodnom ovršnom postupku što uključuje i troškove prije otvaranja stečaja, jer se radi o troškovima unovčenja iz čl. 254 SZ radi čega razlučni vjerovnik ima prava na namirenje troškova nastalih u provedbi ovršnog postupka na temelju odredbe čl. 114 st. 5 OZ-a.
- Predlagatelj navodi da je cjelokupna sudska praksa Trgovačkih sudova, VTS i VSRH takva da se razlučnom vjerovniku priznaje odvojeno namirenje troškova ovršnog postupka koji je nastao prije otvaranja stečaja kao troškovi unovčenja, iako iste nije prijavio u stečaj prilikom otvaranja stečaja, a što potvrđuje i predmet u identičnoj pravnoj situaciji St-79/23 Trgovačkog suda Varaždin, tj. odluka VTS-a PŽ-1144/25.

DOKAZ: odluka VTS-a PŽ-1144/25, rješenje St-79/23 Trgovačkog suda Varaždin

8. **Prigovor pod B)** Drugostupanjski sud u pobijanom rješenju potvrđuje stav prvostupanjskog suda i u točkama 7., 9. i 10. obrazloženja navodi da na ovršnim ročištima od 22.3.17 i 22.1.20. nije bilo raspravljanja i da su ista odgođena prije raspravljanja čime se ista po Tbr 12 u vezi s Tbr 9 t. 5 određuju po 25% nagrade iz Tbr 7.t. 1,4,7,8, ali ne više od 50 bodova.
9. Predlagatelj kao razlučni vjerovnik navodi (argumentum a contrario) da sudovi svjesno i grubo zanemaruje odredbe čl. 14 st 4 OZ i Odvjetničke tarife Tbr, 7, 9, i 12, a što se argumentira na slijedeći način:
 - čl. 14 st 4 OZ-a određuje da ovršenik, a ovdje dužnik mora nadoknaditi ovršne troškove koji su bili potrebni za postupak, a što obuhvaća i nagradu za rad odvjetnika sukladno Odvjetničkoj tarifi.
 - Odvjetnička tarifa po Tbr 12 u vezi s Tbr 9 t. 5 određuju po 25% nagrade iz Tbr 7.t. 1,4,7,8. ali ne više od 50 bodova, za rad odvjetnika za pristup na ročište koje je odgođeno prije raspravljanja.

- Iz zapisnika s ročišta od 22.3.17 i 22.1.20. je vidljivo da ista nisu odgođena prije početka raspravljanja, već da se na istim ročištima na kojima je prisutna i stečajna upraviteljica raspravljalo o glavnoj stvari.
Iz zapisnika s ročišta od 22.3.17. je navedeno da je započelo u 12.00 sati i trajalo do 12.23 sati, te da je isto zakazano radi utvrđenja vrijednosti nekretnine kao i da prisutne stranke raspravljaju o glavnoj stvari, isto kao i iz zapisnika od 22.1.20. koje ročište je započelo u 9.30 sati i trajalo do 9.50 i koje je također zakazano radi utvrđenja vrijednosti nekretnine, te prisutne stranke raspravljaju o glavnoj stvari.
- Da su oba ročišta odgođena prije raspravljanja, tako bi doslovno bilo i navedeno u zapisniku s ročišta, a što ovdje nije slučaj.

II. ODREĐENO NAZNAČENA PRAVNA PITANJA VAŽNA ZA ODLUKU U SPORU I ZA OSIGURANJE JEDINSTVENE PRIMJENE PRAVA I RAVNOPRAVNOSTI SVIH U NJEGOVOJ PRIMJENI ILI ZA RAZVOJ PRAVA U SUDSKOJ PRAKSI:

10. Dole navedena pitanja su određena i konkretna, od posebnog značaja za razvoj sudske prakse koja nadilaze okolnosti ovog pojedinačnog predmeta, formulirana upitnom rečenicom na koje, ako se dopuste, revizijski sud može dati jasan koncizan odgovor, te zauzeti pravo shvaćanje.

Postavljena pitanja su od neposredne važnosti za osiguranje jedinstvene primjene procesnog prava (čl. 354. st. 1. u vezi čl. 375. st. 1. ZPP-a te čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a) ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, te za razvoj sudske prakse, jer se upravo na pravilnosti i ispitljivosti obrazloženja drugostupanjske odluke zasniva mogućnost učinkovite sudske kontrole i pravna sigurnost stranaka.

Pitanja za prigovor pod A)

1. Da li razlučni vjerovnik koji se u stečajnom postupku nije odrekao prava na odvojeno namirenje ima pravo na namirenje troškova prethodnog ovršnog postupka s osnova zastupanja po odvjetniku nastalih do otvaranja stečaja?

2. Da li razlučni vjerovnik koji se u stečajni postupak prijavljuje i kao stečajni vjerovnik i koji se tijekom stečajnog postupka nije odrekao prava na odvojeno namirenje, gubi pravo na namirenje troškova ovršnog postupka s osnova zastupanja po odvjetniku nastalih do otvaranja stečaja ukoliko ih nije prijavio kao tražbinu u prijavi potraživanja prilikom otvaranja stečaja?

3. Da li razlučni vjerovnik koji se u stečajni postupak prijavljuje i kao stečajni vjerovnik i koji se tijekom stečajnog postupka nije odrekao prava na odvojeno namirenje, gubi pravo na namirenje troškova ovršnog postupka s osnova zastupanja po odvjetniku nastalih do otvaranja stečaja ukoliko ih nije prijavio kao tražbinu u prijavi potraživanja prilikom otvaranja stečajai to u stečajevima u kojima je rok za prijavu tražbina istekao prije odluke VSRH Rev 760/21 od 19.10.2022 u kojem je zauzet stav: „U ovršnom postupku započetom prije otvaranja stečajnog postupka nad ovršenikom, a koji je dovršen nakon otvaranja stečajnog postupka nad njime, troškovi zastupanja koji su nastali ovrhovoditelju prije otvaranja stečajnog postupka, ne mogu se dosuditi protiv ovršenika, ako te tražbine nisu prijavljene u stečajnom postupku“?

4. Da li je pred drugostupanjskim sudom počinjena bitna povreda parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 375. st. 1. Zakona o parničnom postupku, ako drugostupanjska presuda ne sadrži ocjenu žalbenih navoda od odlučnog značaja?

5. Da li je pred drugostupanjskim sudom počinjena apsolutna bitna povreda parničnog postupka iz čl. 354. st.2.t.11. Zakona o parničnom postupku, ako drugostupanjska presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer presuda nema razloga o odlučnim činjenicama?

Pitanje za prigovor pod B)

6. Da li se za ročišta u ovršnim postupcima koja nisu odgođena prije početka raspravljanja već su održana i na njima se raspravljalo, može primijeniti kao kriterij za nagradu i naknadu za rad odvjetnika Tbr. 12. u vezi s Tbr. 9. t. 5. Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 i 107/25)?

III. RAZLOZI ZA DOPUŠTANJA PITANJA

11. **U pitanju 1.:** Podnositelj smatra suprotno stavu suda da kvalificirani razlučni vjerovnik ako se nije odrekao prava na odvojeno namirenje ne gubi svoja prava odvojenog namirenja svojih tražbina, glavnih i sporednih o kojima je obavijestio stečajnog upravitelja i stečajni sud, a sukladno odredbama čl. 258 SZ. U prilog navedenog ide i čl. 153 SZ koji kaže da razlučni vjerovnici kao stečajni vjerovnici imaju pravo na odvojeno namirenje, te samo ako se odreknu tog prava imaju pravo i na razmjerno namirenje iz stečajne mase.

U prilog navedenog ide i čl. 260 st. 4 SZ koji navodi da predmet ispitnog ročišta nisu različna prava.

Prema čl. 254 SZ troškovi ovršnog postupka spadaju u troškove unovčenja radi čega razlučni vjerovnik ima pravo na namirenje unovčenja prama čl. 14 st. 4 i 114 OZ.

Prema čl. 301 st 3 ZV osnova razlučnoga prava je založno pravo. Založni vjerovnik ima pravo namirenja iz vrijednosti založene stvari i to glavne tražbine i sporednih traženja (kamate, troškovi održavanja stvari, unovčenja i namirenja)

Stoga je drugostupanjski sud kao i prvostupanjski, zbog bitno pogrešnog utvrđenja u kojem su sudili upravo suprotno od gore navedenog i argumentiranog, oduzeli podnositelju pravo na isplatu njegove tražbine, a što je njegovo pravo vlasništva, te su na taj način počinili osobito tešku bitnu povredu odredbi stečajnog postupka iz čl. 153, 254, 258 i 260 i čl. 14 i 114 OZ, te čl. 301 st 3 ZV, te pogrešno primijenili materijalno pravo i nepravilno ocijenili odlučne činjenice, što je bitno utjecalo na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, zbog čega je povrijeđeno pravo vlasništva iz čl. 48 Ustava i čl. 1 Protokola 1. Konvencije i ustavno pravo na pravično suđenje zajamčeno čl. 29 Ustava i čl. 6 Konvencije, koje se manifestira na pravo na pravnu sigurnost i legitimna očekivanja, pravo na obrazloženu sudsku odluku, pravo na pristup sudu, zabrana arbitriranog postupanja, načelo postupovne pravičnosti.

12. **U pitanju 2.:** Podnositelj smatra suprotno stavu suda da kvalificirani razlučni vjerovnik koji se prijavljuje i kao stečajni vjerovnik ako se nije odrekao prava na odvojeno namirenje ne gubi svoja prava odvojenog namirenja svojih tražbina, glavnih i sporednih o kojima je obavijestio stečajnog upravitelja i stečajni sud, a sukladno odredbama čl. 258 SZ, i to bez

obzira što se prijavio u stečaj i kao stečajni vjerovnik, jer to samo znači da ako ne ostvari svoja prava iz zaloge kao razlučni vjerovnik, onda se može podredno odreći prava na odvojeno namirenje i kao stečajni vjerovnik namiriti se iz stečajne mase. Znači razlučni vjerovnik i kao stečajni vjerovnik ima duplu osiguranje za svoju tražbinu gdje jedno ne isključuje drugo bez volje razlučnog vjerovnika.

U prilog navedenog ide i čl. 153 SZ koji kaže da razlučni vjerovnici kao stečajni vjerovnici imaju pravo na odvojeno namirenje, te samo ako se odreknu tog prava imaju pravo i na razmjerno namirenje iz stečajne mase.

U prilog navedenog ide i čl. 260 st. 4 SZ koji navodi da predmet ispitnog ročišta nisu različna prava.

Prema čl. 254 SZ troškovi ovršnog postupka spadaju u troškove unovčenja radi čega razlučni vjerovnik ima pravo na namirenje unovčenja prema čl. 14 st. 4 i 114 OZ.

Prema čl. 301 st 3 ZV osnova razlučnoga prava je založno pravo. Založni vjerovnik ima pravo namirenja iz vrijednosti založene stvari i to glavne tražbine i sporednih traženja (kamate, troškovi održavanja stvari, unovčenja i namirenja)

Stoga je drugostupanjski sud kao i prvostupanjski, zbog bitno pogrešnog utvrđenja u kojem su sudili upravo suprotno od gore navedenog i argumentiranog, oduzeli podnositelju pravo na isplatu njegove tražbine, a što je njegovo pravo vlasništva, te su na taj način počinili osobito tešku bitnu povredu odredbi stečajnog postupka iz čl. 153, 254, 258 i 260 i čl. 14 i 114 OZ, te čl. 301 st 3 ZOV, te pogrešno primijenili materijalno pravo i nepravilno ocijenili odlučne činjenice, što je bitno utjecalo na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, zbog čega je povrijeđeno pravo vlasništva iz čl. 48 Ustava i čl. 1 Protokola 1. Konvencije i ustavno pravo na pravično suđenje zajamčeno čl. 29 Ustava i čl. 6 Konvencije, koje se manifestira na pravo na pravnu sigurnost i legitimna očekivanja, pravo na obrazloženu sudsku odluku, pravo na pristup sudu, zabrana arbitriranog postupanja, načelo postupovne pravičnosti.

13. **U pitanju 3.:** Podnositelj smatra suprotno stavu suda, a obzirom da su se nižestupanjski sudovi pozvali na praksu iz odluke VSRH Rev 760/21 od 19.10.2022, da se ta praksa, ukoliko se i odnosi na situaciju opisanu u 2. pravnom pitanju, nikako ne može retroaktivno odnositi na predmetni stečajni postupak koji je otvoren 2018 g. i na prava podnositelja kao kvalificiranog razlučnog vjerovnika koji je tada postupao po pozitivnim propisima čl. 258 SZ i nije mogao znati da će VSRH analogijom promijeniti smisao tadašnje odredbe 95 SZ, a sadašnje 165 SZ.

Članak 165 SZ govori da se parnični i arbitražni troškovi moraju prijaviti u stečajni postupak prilikom otvaranja stečaja, te je VSRH odlukom Rev 760/21 od 19.10.2022 analogijom primijenio smisao odredbe i na ovršne troškove, iako taj članak njih ne spominje.

Znači nižestupanjski sudovi nezakonito i protivno Ustavu primjenjuju retroaktivno na ovaj predmet sudsku praksu iz odluke VSRH Rev 760/21 od 19.10.2022 koja je analogijom promijenila smisao odredbe čl. 165 SZ (prije čl. 95), čime su zbog bitno pogrešnog utvrđenja u kojem su sudili upravo suprotno od gore navedenog i argumentiranog, oduzeli podnositelju pravo na isplatu njegove tražbine, a što je njegovo pravo vlasništva i počinili osobito tešku bitnu povredu stečajnog postupka iz čl. 153, 165, 167, 254, 257, 258, 260, 276 i čl. 14 i 114 OZ, te čl. 301 st 3 ZOV, te pogrešno primijenili materijalno pravo i nepravilno ocijenili odlučne činjenice, što je bitno utjecalo na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja o utjecalo na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, zbog čega je povrijeđeno pravo vlasništva iz čl. 48 Ustava i čl. 1 Protokola 1. Konvencije i ustavno pravo iz čl. 90 st 4 i 5 Ustava vezano za zabranu retroaktivnosti u primjeni zakona i propisa, na pravično suđenje zajamčeno čl. 29 Ustava i čl. 6 Konvencije, koje se manifestira na pravo

na pravnu sigurnost i legitimna očekivanja, pravo na obrazloženu sudsku odluku, pravo na pristup sudu, zabranu retroaktivnosti, zabrana arbitriranog postupanja, načelo postupovne pravičnosti.

14. **U pitanju 4 i 5.:**

Drugostupanjski sud u konkretnom slučaju, a obzirom na predmet spora i žalbene navode podnositelja odlučne za razrješenje ovog predmeta kojim se pobija zaključak i pravni stav prvostupanjskog suda, nije dao pravičan i konkretan odgovor i nije ih ocijenio sukladno čl. 375 st. 1 ZPP-a.

Podnositelj je u žalbi jasno naveo da različni vjerovnik ne može izgubiti svoja različna prava u stečaju ako ih se nije odrekao, pa tako i pravo na ostvarenje svoje sporedne tražbine u vidu ovršnih troškova nastalih do otvaranja stečaja, te da pozivanje prvostupanjskog suda na praksu iz odluke VSRH Rev 760/21 od 19.10.2022, koja analogijom mijenja zakonsku odredbu i navodi da se troškovi ovršnog postupka moraju prijaviti prilikom otvaranja stečaja u stečajnoj prijavi, se ne može primijeniti da ovaj predmetni stečaj koji je otvoren 2018, jer bi se radilo o nedopuštenoj retroaktivnoj primjeni propisa i sudske prakse.

Drugostupanjski sud se ne osvrće na bitne žalbene razloge od odlučnog značaja za ishod spornog pravnog pitanja, te samo doslovno ponavlja stav prvostupanjskog suda i ne obrazlaže da li je podnositelj izgubio različno pravo odvojenog namirenja ovršnih troškova nastalih do otvaranja stečaja i da li se u prvostupanjskoj odluci radi o nedopuštenoj retroaktivnoj primjeni propisa i sudske prakse.

Isto tako sud nije pravično odlučio o trošku zastupanja po odvjetniku za ročišta u ovršnim postupcima koja nisu odgođena prije početka raspravljanja već su održana i na njima se raspravljalo, odnosno da li se na takva može primijeniti kao kriterij za nagradu i naknadu za rad odvjetnika Tbr. 12. u vezi s Tbr. 9. t. 5. Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Znači, drugostupanjski sud sukladno navedenom izbjegava i ne daje valjane i razumljive razloge o odlučnim činjenicama u svojoj odluci iz kojih se ne može provjeriti na kojim utvrđenjima i uvjerenjima je sud temeljio svoje mišljenje čime je odluka arbitrirana, a koja utvrđenja i uvjerenja moraju imati podlogu na pozitivnim zakonskim propisima i sudskoj praksi VTS, VSRH, Ustavnog suda i ESLJP. Ovdje je VSRH već zauzeo stav u svojim odlukama Revd-4829/24, Revd-5385/21, Rev-1135/22, Rev-156/22, Rev-x 1080/2015, Rev 565/06, Rev-254/14, Rev 1402/19.

DOKAZ: odluke VSRH Revd-4829/24, Revd-5385/21, Rev-1135/22, Rev-156/22 Rev-x 1080/2015, Rev 565/06, Revd-254/14, Rev 1402/19.

Takvim postupanjem predlagatelju je uskraćena učinkovita sudska zaštita, jer nije dobio obrazloženu i logički utemeljenu odluku u odnosu na odlučne žalbene navode kojima je ukazivao na proturječnost između zakonskih odredbi sudske prakse vezano za prava različitog vjerovnika oko odvojenog namirenja i svih troškova namirenja koji mu pripadaju i nezakonitih odluka sudova. Time je narušeno i načelo jednakosti oružja kao sastavni dio prava na pravično suđenje, budući da žalbeni postupak nije pružio stvarnu kontrolu pravilnosti prvostupanjske odluke. Posljedično, došlo je i do povrede prava na pravično suđenje iz članka 6. stavka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, jer pravičnost postupka pretpostavlja da sud svoju odluku temelji na dosljednoj ocjeni dokaza i da jasno odgovori na odlučne prigovore stranaka.

B)

15. **U pitanju 6.:** Podnositelj smatra suprotno stavu sudova, da ukoliko je ročište u ovršnom postupku započeto i u kojem se raspravljalo na bilo koji način, da se za takva ročišta kao mjerilo vrijednosti naknade za rad odvjetnika ne može primijeniti Odvjetnička tarifa Tbr. 12. u vezi s Tbr. 9. t. 5., koja decidirano navodi da se radi o ročištima koja su odgođena prije početka raspravljanja.

IV. OSOBITO TEŠKE POVREDE ODREDBI ZPP-a, STEČAJNOG POSTUPKA I POGREŠNA PRIMJENA ODREDBI STEČAJNOG ZAKONA

16. Podnositelj u skladu s čl. 358. a st. 2. ZPP-a ističe da je drugostupanjski sud zanemariivši svu argumentaciju u podnositeljevoj žalbi na štetu podnositelja počinio osobito teške povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354 st. 2. t. 11 ZPP-a u svezi s čl. 10. Stečajnog zakona, te je pogrešno primijenio odredbe iz čl. 153, 165, 167, 254, 258 i 260 SZ-a, čl. 14 i 114 OZ-a i Odvjetničke tarife Tbr, 7, 9 11, 12. čime je povrijeđeno pravo vlasništva iz čl. 48 Ustava i čl. 1 Protokola 1. Konvencije i ustavno pravo na zabranu retroaktivne primjene zakona i propisa, te Ustava po čl. 90 st 4 i 5, kao i pravično suđenje zajamčeno čl. 29 Ustava i čl. 6 Konvencije, koje se manifestira na pravo na pravnu sigurnost i legitimna očekivanja, pravo na obrazloženu sudsku odluku, pravo na pristup sudu, zabranu retroaktivnosti, zabrana arbitriranog postupanja, načelo postupovne pravičnosti

V. ODREĐENO NAZNAČENA POVRIJEĐENA TEMELJNA LJUDSKA PRAVA ZAJAMČENA USTAVOM I KONVENCIJOM ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I TEMELJNIH SLOBODA

Povreda prava na pravično suđenje

17. Temeljno ljudsko pravo zajamčeno čl. 29 st 1 ustava i čl. 6 Konvencije koje podrazumijeva da sudski postupak mora biti nepristran i pošten uključujući između ostalog jednakost stranaka pred zakonom, zabranu arbitriranja, pravo na obrazloženu sudsku odluku, jednakost oružja, pravo na pristup sudu, zabranu retroaktivnosti.
18. Obrazloženja sudskih odluka iznimno su važna jer je nedostatak relevantnih i dostatnih razloga za ocjenu kakve su odlukom dane prvi i najvažniji znak koji upućuje na arbitrirano sudsko odlučivanje.
- Razlozi na kojima se temelji sudska odluka mora dovesti do uvjerenja da je sud stvarno ispitao slučaj i odgovorio na sve bitne navode stranaka jer u protivnom neće se moći smatrati da je odluka zadovoljila opće zahtjeve koji prroizlaze iz ustavom zajamčenog prava na pravično suđenje (odluka U-III-3538/17 od 18.4.19)
- Ustavni sud ističe da zakonom ustanovljena prava ne mogu biti iluzorna odnosno da ovlašteniku mora razumno i objektivno biti moguće ostvarenje zakonom propisanih prava. U protivnom ostaje na razini proklamiranog prava bez stvarne mogućnosti njegovog ostvarenja u praksi.
19. Takvim postupanjem predlagatelju je uskraćena učinkovita sudska zaštita, jer nije dobio obrazloženu i logički utemeljenu odluku u odnosu na odlučne žalbene navode. Time je narušeno i načelo jednakosti oružja kao sastavni dio prava na pravično suđenje, budući da žalbeni postupak nije pružio stvarnu kontrolu pravilnosti prvostupanjske odluke. Posljedično, došlo je i do povrede prava na pravično suđenje iz članka 6. stavka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, jer pravičnost postupka pretpostavlja da sud

svoju odluku temelji na dosljednoj ocjeni dokaza i da jasno odgovori na odlučne prigovore stranaka.

20. Takvo postupanje drugostupanjskog suda ima značenje koje nadilazi okolnosti ovog pojedinačnog predmeta. Ako se prihvati da drugostupanjski sud može odlučnu činjenicu utvrditi protivno zakonu i sudskoj praksi, odnosno da može zanemariti ili pogrešno interpretirati postojanje i sadržaj izvedenih dokaza, a da pritom ne da jasne i provjerljive razloge o odlučnim žalbenim navodima, tada se dovodi u pitanje sama svrha žalbenog postupka kao mehanizma kontrole zakonitosti i pravilnosti prvostupanjske odluke. Time se otvara prostor neujednačenoj sudskoj praksi u primjeni čl. 354. st. 1. i čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, osobito u predmetima u kojima se odlučuje o pretpostavkama za prava različitih vjerovnika u stečajevima.

Povreda legitimnih očekivanja tj. povreda prava na vlasništvo

21. Ustavni sud upućuje i na ustaljeno pravno stajalište ESLJP kojim priznaje da se legitimna očekivanja stranaka pod određenim pretpostavkama moraju smatrati imovinom pod zaštitom čl. 1 Protokola br. 1 Konvencije koji uređuje zaštitu vlasništva. U presudi Kopecky protiv Slovačke veliko vijeće Europskog suda saželo je stajališta obrazložena u presudi Pine Vally i u novijoj presudi Strch protiv UK od 24.6.2003. (zahtjev br. 44277/98). Ono je izrekom utvrdilo da su oba ta Legitimna očekivanja podnositelja kao zaštićeni institut konvencijskog i ustavnog prava su povrijeđena odlukama i obrazloženjem iz pobijanog rješenja, obzirom je takvim nezakonitim i arbitrarnim sudskim aktom došlo do zadiranja u njegovo pravo vlasništva - predmetnu tražbinu i troškove ovršnog postupka, a u smislu odredbe čl. 48 st. 1. Ustava i čl. 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju. Podnositelj je u ovom postupku postupao u dobroj vjeri i imao povjerenje u pravne činjenice koje se temelje na pozitivnom stečajnom i ovršnom zakonu, odredbama Odvjetničke tarife i sudskoj praksi.
22. Znači, drugostupanjsko pravno shvaćanje odluke VSRH Rev 760/21 može vrijediti samo od dana donošenja 19.10.22. pa nadalje, a nikako retroaktivno, jer različni vjerovnik ne može znati 3.3.17. da će se po tom pitanju mijenjati sudska praksa u budućnosti i to analogijom, te je postupao prema pozitivnoj odredbi čl. 254 i 258 SZ i cjelokupnoj tadašnjoj praksi svih sudova u RH, obzirom su se takvi ovršni troškovi smatrali procesnim troškovima unovčenja, a ne zasebnom tražbinom koju treba prijaviti u stečajnoj prijavi. Također sud i pored novog pravnog shvaćanja i promijene sudske prakse, ne smije isključiti i primjenu propisa koji su vrijedili tada za predmetnu pravnu situaciju, kako ne bi povrijedio načelo legitimnog očekivanja stranaka koje su postupale u dobroj vjeri i imale povjerenje u pozitivni normativni akt, te uvažavajući da je postupak pokrenut prije promijene sudske prakse.
23. Zabrana retraktivnosti zakonskih odredbi i sudske prakse, odnosno zabranom naknadnog pogorčanja pravnog položaja novim pravim pravilom i povredu legitimnog očekivanja stranke, te u konačnici zabrana povrede pravne sigurnosti je jasno navedna u odlukama ESLJP Fütterer v Hrvatska od 20.12.2001, Suda EU Racke odluka broj C-98/78, i predmeta Decker odluka broj C-99/78, odluka broj C-171/18 Safeway Ltd, Ustavnog suda U-I-732/2024, U-I-4250/24 U-III/5989/2013, U-III-5879/2020, U-I-3685/2015...

24. Pravno načelo legitimnih očekivanja, koje se odnosi na postupke u tijeku, određuje da promjena propisa tijekom provođenja postupka ne bi trebala isključiti primjenu propisa koji su vrijedili u trenutku pokretanja postupka, kao i da za zabranu retroaktivnog djelovanja propisa koja je propisana u Ustavu postoji samo jedna iznimka koja se odnosi na pojedine odredbe za koju moraju postojati posebno opravdani razlozi koji se procjenjuju u svakom konkretnom slučaju (stavljanjem u omjer javnog i privatnog interesa te stečenih prava i legitimnih očekivanja) uz obvezu da se povratnim djelovanjem ne smiju vrijeđati opća pravna načela pa tako ni načelo legitimnih očekivanja.
25. Analizirajući odluku VSRH Rev 760/21 i pravno shvaćanje iz njenog obrazloženja, jasno je vidljivo da drugostupanjski sud u pobijanom rješenju pretjerano ekstezivnim tumačenjem i analogijom retroaktivno mijenja smisao odredbe čl. 95 (sada 165) SZ koji se odnosi samo na parnice i arbitražne postupke, a nikako i ovršne postupke, pa je i podnositelj koji je u dobroj vjeri imao povijerenje u normativni akt vlasti i legitimna očekivanja po čl. 254 i 258 SZ i čl. 114 st 4 OZ, te praksi sudova, nije mogao 2018 g. protumačiti čl. 95 SZ onako kako ga tumači VSRH 2022 g. i prijaviti ovršne troškove u stečajnoj prijavi kao tražbinu na što se ovdje referiraju nižestupanjski sudovi.

VI. PRIJEDLOG

Predlagatelj - razlučni vjerovnik predlaže da Vrhovni sud RH dopusti predlagatelju - razlučnom vjerovniku izjavljivanje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda PŽ-2350/26 od 8.7.26. u točki I., zbog postavljenih pravnih pitanja i povrede temeljnih ljudskih prava, uz naknadu troška Predlagatelju za sastav prijedloga za dopuštenje revizije.

Prilog: Rješenja o namirenju Trgovačkog suda Split St-630/18 od 24.4.26., 10.11.25., 4.2.25., 14.10.24.
 Rješenje VTS PŽ-2350/26 od 8.7.26
 Rješenje VTS PŽ-4890/25 od 28.1.26
 Rješenje VTS PŽ-1002/25 od 29.4.25
 Rješenje VTS PŽ-4233/24 od 23.12.24
 Žalba od 5.5.26. s dopunom žalbe od 12.5.26.

Predlagatelj potražuje:
 za sastav prijedloga za dopuštenje revizije OT Tbr 14. t. 3:
 1.628,00 EUR-a + 407 Eur-a PDV-a
 + sudsku pristojbu za prijedlog

INES LJUBIČIĆ
 zastupan po: